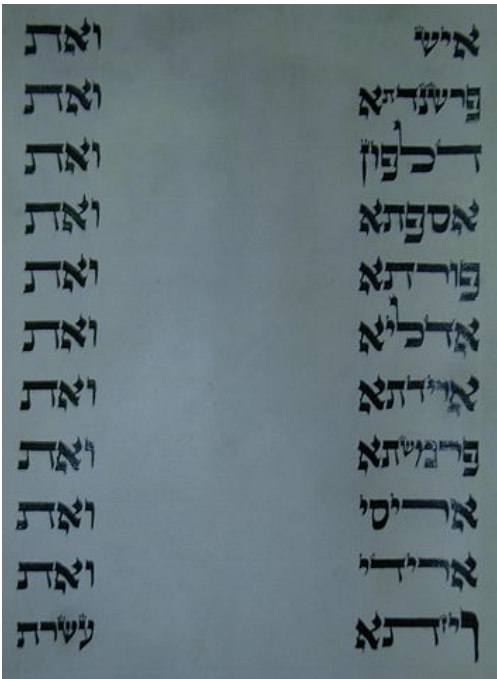

מאורות אל העבר

יד אדר |

ויזתא

הוא מתואר לעיתים כבן־זקונים (וזה פירוש שמו בפרסית עתיקה) חביב. אמנם בפועל, מדובר כנראה באחד מראשי כוחות הרשע האנטישמיים שחוסלו בידי לוחמי המגן היהודיים ביום י"ג באדר, ברחובות שושן ובשאר ערי האימפריה הפרסית. את ויזתא ואת חבר מרעיו תלו היהודים על עץ ביום י"ד באדר. מי ש"תלה אותו על עציץ" אלפי שנים מאוחר יותר, היה נתן אלתרמן, בשעה שחיפש חרוז למילה "מרביץ" בשיר המתאר את העדלאידע ברחובות תל אביב הקטנה. כותבי המגילה הסתפקו במתיחת האות ו' של שמו, וציירים ומאיירים לאורך הדורות קישטו את הו' במגוון "ברכות ואיחולים" מטעם העם היהודי לשונאיו. יהודה לייב גורדון הציג בשיריו את ויזתא כצורר האולטימטיבי. אריה אלדד, לעומת זאת, המציא את "נוהל ויזתא" ברומן שכתב, כדי להתלוצץ מעט על השלומיאליות של קובעי מדיניות הביטחון הישראלית. בישראל, שימשה "דופן ויזתא" דורות של לוחמים בנגמ"שי ה"זלדה" הצה"ליים, כהגנה מפני טילים ומפני מטענים שבהם השתמשו ממשיכי דרכו של המן. בוקר (לא כל כך) טוב לויזתא ולממשיכיו, ופורים שמח לכל בית ישראל.

מאת דניאל צבי, - נוצר על ידי מעלה היצירה, ויקפדיה נחלת הכלל,

מפת עולם

